

Dette er noget af baggrunden for, at der hvert år forekommer i snesevis af sager, hvor misforståelser bevirker, at investeringsfondsbankindsættelsen først finder sted en eller flere dage efter udløbet af den indispen- sible frist i § 5. Mens selvangivelsesfristen jo først og fremmest afhænger af, hvordan revisor i sin ofte trykkede arbejdssituation når at gerere sig, er bankindsættelsen noget, der typisk hviler på bogholderen, som dels skal have investeringsfondsberegningen fra revisor, dels samlet de fornødne kontanter sammen. Investeringsfondsberegningen kan rent faktisk først udarbejdes, når alle regnskaber i øvrigt er gennemarbejdet, altså i praksis i yderste øjeblik før selvangivelsens indsendelse.

Virkningen af alt dette bliver, at skatteyderen ofte bliver desperat rasende, når han opdager, at han skal betale hundredtusindvis af kroner mere i skat end påregnet på grund af noget, der alene er en ret ligegyldig formalitet og ofte end ikke forstås af ham. Følgen er i masser af tilfælde, at bogholderipersonale, revisor og andre bliver fyret på gråt papir.

Samfundsmæssigt er der ingen grund til at fastholde den nuværende forskellige frist for de forskellige skatteydere. Alt taler for én og kun én frist.

Hvilken dato der skal vælges herfor, er mindre væsentligt.

Mindretallet har ved udformningen af ændringsforslaget foretrukket 1. juni, fordi næsten alle på det tidspunkt har oversigt over problemet og det giver den bedste ligestilling mellem de forskellige grupper af skatteydere, uanset hvor langt nede eller højt oppe de står på revisors liste over, hvordan han tilrettelægger sit forcerede, mavesårsskabende for-

årsarbejde.

Til nr. 5

Af hensyn til erhvervsvirksomhedernes investeringsplanlægning, ikke mindst bygningsinvesteringer, anser forslagsstillerne det for nødvendigt, at investeringsfondshenlæggelsesperioden ikke afkortes til under 8 år.

Til nr. 6

Ved ændringsforslaget forlænges lovforslagets frist for anvendelse af henlagte midler fra 4 år til 6 år. 6 års fristen skal gælde for henlæggelser, der foretages for indkomståret 1983 og senere indkomstår.

Ved denne forlængelse af anvendelsesfristen imødekommes ønsket fra en række erhvervsorganisationer om en længere frist til planlægning af investeringer på grundlag af investeringsfondsmidler.

Lovforslagets merprovenu på skønsmæssigt ca. 300 mill. kr. for 1983 skønnes at blive nedsat til ca. 150 mill. kr., når kredsen af virksomheder, der efter ændringsforslaget afskæres fra at foretage henlæggelser, indsnævres til pengeinstitutter, finansierings- og investeringsvirksomheder m.v. samt forsikringsselskaber. Statens merprovenu for 1983 skønnes til knap 130 mill. kr.

Efterhånden som de henlagte midler for de berørte virksomheder frigives og forlods afskrives på investeringerne, vil de forlods afskrivninger ophøre. Herved kan de almindelige afskrivninger forøges, og den højere indkomstskat, som ændringsforslaget medfører, vil derfor gradvis bortfalde i løbet af en årrække.

Hagen Hagensen (KF) Gammelgaard (KF) Anders Andersen (V) Anders Poulsen (V)

Glistrup (FP) Bollmann (CD) Emmert Andersen (CD) Arne Bjerregaard (KrF)

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Egon Jensen (S) Karl Nielsen (S)

Tastesen (S) fmd. Aase Olesen (RV) Kalnæs (SF) Rahbæk Møller (SF) nfmd.

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.